

*Vele herinneringen,
maken dat wij jou nooit zullen vergeten.
Voorgoed uit ons midden,
maar voor altijd in ons hart.*

In dankbare herinnering aan

Hendrikus Johannes Nordkamp

Sinds 12 oktober 1996 weduwnaar van

Hermina Johanna Rikhof

In 2003 werd hem het H. Sacrament van de Zieken toegediend.

Hij werd geboren in Overdinkel op 6 december 1914. Op zaterdag 12 juni 2004 is hij, na een kort verblijf in het verpleegcentrum Oldenhove van de V.V.T.O. te Losser, overleden. De gezongen uitvaartmis vond plaats op donderdag 17 juni 2004 in de Gerardus Majellakerk te Overdinkel, waarna de crematieplechtigheid te Usselo.

Met dankbaarheid denken wij terug aan onze liefdevolle en zorgzame vader, schoonvader, groot- en overgrootvader. Hij kwam uit een gezin met 6 kinderen. Als oudste zoon heeft hij een belangrijke plaats in het gezin vervuld. Hij wist als jongen wat hard werken was. Toen zijn moeder ziek was zorgde hij voor het gezin en verdiende een centje extra bij de boeren. Ook is hij altijd aanspreekpunt geweest voor zijn zussen en broers. Harmonie in het gezin was voor hem belangrijk. Vader en moeder trouwden in 1940 en waren gelukkig met hun kinderen. Zij hadden wel hun zorgen maar die werden goed met elkaar besproken. Het overlijden van beide zonen Gerard en Herman waren ingrijpende gebeurtenissen. Vader had een sterk verantwoordelijkheidsgevoel, of het nu ging om

zijn gezin, familie, zijn werk, bestuurswerkzaamheden bij de begrafenisvereniging of vrijwilligerswerk voor de parochie. Hij was rechtvaardig en zette zich volledig in waar dat nodig was. Praten over deze herinneringen kunnen boeiende avonden vullen. Hij heeft zich vanaf jonge leeftijd in de textiel opgewerkt tot getouwbaas, met een onderbreking bij de militaire politie, direct na de oorlog. Hij was een groot liefhebber van de natuur en ging altijd met moeder of zijn kinderen fietsen in zijn geliefde omgeving van het Fleuer. In Overdinkel heeft hij een mooie tijd gehad. Hij genoot van zijn pensioen-jaren, zijn kinderen en kleinkinderen, huwelijksvieringen, geboorten en de vele verjaardagen. Toen moeder in 1991 in het verpleeghuis werd opgenomen verhuisde hij naar St. Maartensstede in Losser. Hier heeft hij niet alleen zijn liefdevolle zorg gegeven aan moeder maar maakte ook enige tijd deel uit van de bewonerscommissie. Hij bleef tot het laatst toe trots en sterk betrokken bij zijn kinderen, schoondochters en schoonzoon, kleinkinderen, familie en kennissen. Daarnaast heeft hij ook nog een aantal jaren mogen genieten van de achterkleinkinderen. Zijn hoge leeftijd heeft de laatste jaren geleid tot verschillende gezondheidsklachten.

Toch deed hij ons steeds weer verbazen over zijn veerkracht, totdat hij in april jl. met een heupbreuk in het ziekenhuis kwam. We beseften in de daaropvolgende periode dat zijn verlangen naar zijn levensende en zijn geliefde overledenen erg groot was. Wij zijn trots op deze vader, schoonvader, grootvader en overgrootvader wiens liefde en levensopvatting in onze herinnering zal blijven. Onze dank en waardering spreken wij uit naar het personeel van St. Maartensstede en het verpleeghuis voor de liefdevolle verzorging.

Voor de belangstelling en steun die wij van velen mochten ontvangen zeggen wij u hartelijk dank.

Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen